

3. Антикоруptionний портал. Засади державної антикорупційної політики. Режим доступу: “<http://www.acrc.org.ua/ua/policy/info/>”.

ДЕРЖАВНА ПРОМИСЛОВА ПОЛІТИКА В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Пашиківець Е. С., студентка

Науковий керівник: Філонич В. С., к.е.н., доцент

Харківський торговельно-економічний інститут КНТЕУ

Промислова діяльність, як складова частина державної економічної політики України, має першорядне значення в комплексі програм по входу країни з глибокої соціально-економічної кризи. Питання формування і реалізації державної промислової політики знаходять широке відображення в сучасній економічній науці. Зокрема, слід відмітити статтю професора М.Зверякова “Промислова політика та механізм її реалізації” в журналі “Економіка України” (№ 6 за 2016 рік).

Державна промислова політика є важливою органічною частиною загальної економічної політики. Оптимальний розвиток промисловості на високому сучасному рівні повинен бути основою економічного і соціального прогресу в суспільстві.

Державна промислова політика передбачає діяльність держави, спрямовану на зростання обсягів виробництва, підвищення конкурентоспроможності промислової продукції, а також на координацію дій економічних суб’єктів. Така політика може або безпосередньо впливати на розвиток окремих галузей промисловості та її структури, або проявити побічний вплив, використовуючи такі фактори, як технологія, інфраструктура, попит, інституціональні рамки, інновації. В останні роки у зв’язку з глобалізацією ринків багатьох країн державна промислова політика використовується як механізм стимулювання міжнародної конкурентоспроможності національної продукції.

Важливою функцією державної промислової політики є вибір пріоритетів в розвитку промисловості, розробка системи протекціонізму, створення режиму найбільшого сприяння перспективним галузям і підприємствам. Особливо важливу роль державна політика відіграє в розробці сучасної науково-технічної та технологічної політики, в розробці та реалізації крупно масштабних загальнонаціональних програм.

Таким чином, державна промислова політика – це діяльність держави в межах її економічної політики, спрямованої на прискорення економічного прогресу країни, підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції на світових ринках, на ефективне вирішення гострих соціальних проблем.

На базі аналізу та узагальнення наукових, статистичних та фактичних матеріалів розроблена концепція, яка характеризує еволюцію державної промислової політики. Ця концепція включає такі етапи: 1) виникнення, на основі об'єктивних і суб'єктивних соціально-економічних та політичних факторів, досліджуваної проблеми; 2) формування ідеї, визначення загальнонаціональних, регіональних, галузевих цілей державної промислової політики; 3) розробка концепції; 4) конструювання моделі державної промислової політики; 5) визначення механізму та інструментів реалізації державної промислової політики; 6) одержання кінцевого результату, включаючи соціальні наслідки.

Промислово розвинуті країни, а в останній час – нові індустріальні і навіть деякі країни, що розвиваються, нагромадили значний історико-економічний досвід державного регулювання економіки. Особливо важливе місце в системі державного регулювання економіки посідає державна промислова політика. Важлива і все зростаюча роль державної промислової політики в зарубіжних країнах обумовлена низкою причин, найбільш істотною серед них є різке загострення конкуренції на світових ринках. Нові індустріальні країни – Республіка Корея, Гонконг, Тайвань, Сінгапур, Малайзія – услід за Японією захопили лідерство в багатьох галузях економіки завдяки тому, що сформували високоефективну і гнучку структуру промисловості і орієнтацію на виробництво нової і новітньої наукової продукції. Боротьба за лідерство на світових ринках обумовила підвищену увагу урядів, парламентів, вчених, громадських і профсоюзних діячів передових зарубіжних країн до державної промислової політики, а формування і реалізація її в цих країнах забезпечила високі темпи її економічного розвитку.

Практично всі концепції державної промислової політики у різних країнах – це концепції прискорення економічного розвитку, на базі якого забезпечується соціальний прогрес. При цьому в основу державної промислової політики закладавались такі вихідні методологічні, концептуальні принципи: 1) перелив капіталу в галузі, які мають потенціальні можливості в недалекому майбутньому досягти

високої конкурентоспроможності й швидко вийти на світові ринки; 2) надання допомоги галузям, які зазнають труднощів; 3) прискорення розвитку провідних галузей, що спроможні стати новими імпульсами технічного і, особливо, технологічного прогресу; 4) запровадження індикативного і централізованого планування з метою зосередження уваги державних органів до тих галузей промисловості, які можуть стати “вузькими” місцями або чинити інфляційний тиск на економіку; 5) створення державного банку промислового розвитку, який повинен фінансувати підприємства, корпорації, акціонерні товариства й окремі галузі з підвищеною мірою ризику.

Досвід і практика реалізації державної промислової політики в різних країнах містить багато повчального і в певній мірі можуть бути використані для стабілізації та підйому промисловості України. Мова йде про перехід на ринкові правила регламентованої конкуренції на внутрішньому ринку, однакові для всіх його учасників. Ці правила вміщують антимонопольну політику і одночасно дозволяють домагатись успіху лише при високому рівні економічної конкурентоспроможності.

Література.

1. Гесць В.М. Бар'єри на шляху розвитку промисловості на інноваційній основі. //Економіка України. – 2015. – № 1.
2. Зверяков М.І. Промислова політика та механізм її реалізації. //Економіка України. – 2016. – № 6.
3. Ліст Фрідріх. Національна система політичної економії. – М. – 2005.
4. Портер М. Конкуренція. – М. – 2005.

ОСОБЛИВОСТІ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ

*Букало Н. А., к. е. н., доцент; Петрук Т. О., студент
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки*

На даному етапі розвитку ринкової економіки, важливим для досягнення переважної конкурентоспроможності, дослідження та розв'язання питання удосконалення виробництва, досягнення запланованого розміру прибутку є впровадження ефективної системи управління фінансовими результатами підприємства. Це означає, що